

Válaszd az életet!

(1Mózes 14,1-12) 1Mózes 14,13-16.

Bevezetés

Mózes első könyvének 14. fejezetében egy ókori viszonylatban méretes konfliktus leírását olvassuk. Kánaán földjének országait 12 éven át uralmuk alatt tartották az elámi Kedorláómer és szövetségesei. Ezt a helyzetet elégtelték meg a Holt-tenger körüli városok királyai, akik fellázadtak Kedorláómer és szövetségesei ellen. Ennek a lázadásnak a következménye egy büntető hadjárat volt, aminek során a keleti királyok seregei a Sziddím-völgyi csatában legyőzték az ellenük fellázadt királyok seregeit.

A győztes Kedorláómer és serege pedig *bevonult Sodomába és Gomorába, kirabolta a házakat, és minden zsákmányt elvitt, még az élelmet is. Mivel Lót – Abrám testvérének fia – ekkoriban Sodomában lakott, a győztes sereg őt is fogságba hurcolta minden vagyonával együtt.* – Ezek a sorok kapcsolják a Sziddím-völgyi csatát és annak hatásait Ábrahám történetéhez.

Nem Lót tehetett erről a háborúról. Nem ő lázadt fel Élám királya és szövetségesei ellen. Mégis szenvedő alanya lett ennek a háborúnak azzal, hogy abban a városban lakott, amit a győztes csata után Kedorláómer seregei élén feldúlt. A város fogságba hurcolt lakói között pedig Lót is ott volt, minden vagyonával együtt.

Lót tévedése

Álljunk meg itt egy pillanatra, mert **nagyon tanulságos az, ami Lóttal történt!** Ugyanis Lót **nem ártatlanul sodródik bele** ebbe a háborús konfliktusba! **Ő maga kormányozza magát** ebbe a nehéz helyzetbe azzal, hogy amikor a maga kezébe vette sorsának irányítását, ahogyan azt előző fejezetben olvassuk.

Csak emlékeztetőül: Ábrahám és Lót mindketten nagyon meggazdagodnak, és nem bírják el kettőjük nyájait a közös legelők. Emiatt pásztoraik összevesznek egymással. Ábrahám, hogy feloldja ezt a tarthatatlan helyzetet, választást kínál unokaöccsének. Lót pedig választ. Ebben a választásban pedig egyetlen szempont vezet: *látta, hogy a Jordán völgye olyan, mint a jól öntözött kert.* Azt választotta, amit pillanatnyi érdeke diktált, és nem érdekelté más, minthogy a lehető előnyösebben kerüljön ki ebből a választásból. Lót tökéletes előképe lett minden olyan embernek, aki kihagyja az életéből és a döntéseiből Istent, azután porig ég, de nem találja meg azt a kincset, amit keresett.

Lót választása kezdetben jó választásnak tűnhetett. A vidék, amelyre indult tele volt dús, zöldellő legelőkkel. A Jordán folyó elegendő vizet biztosított. Egy pásztor ember és nyájai számára ez maga volt a Kánaán! **De...** – mindig az a fránya 'de' – ez volt, amit Lót látott, de nem látta azt, amit a jövő tartogatott a számára: *Mivel Lót – Abrám testvérének fia – ekkoriban Sodomában lakott, a győztes sereg őt is fogságba hurcolta minden vagyonával együtt.*

Minden út helyesnek látszik...

Van olyan út, amely helyesnek látszik, végül mégis a halálba vezet. – szól a Példabeszédek könyvének örök bölcsessége, és mekkora igazság ez! Amikor rálépünk egy-egy útra, belekezdünk egy-egy új dologba, megragadunk egy-egy lehetőséget, melyikünk gondol arra, hogy mit hoz majd a jövő? Annyira magával ragad bennünket az új lehetőség adta izgalom,

2 | Válaszd az életet! – 1Mózes 14,13-16.

hogy meg sem fordul a fejünkben az, hogy az az út, az az új dolog, az az új lehetőség akár egy csapda is lehet, amely végül inkább a kárunkra lesz!

Egy másik bibliai idézet, szintén a Példabeszédek könyvéből, még világosabban fogalmaz: *De a bűnösök útja sűrű sötétségbe vezet, ahol nem látják, miben botlanak meg.* Hát, ez az! Az ember tervezgethet, latolgathatja mit hoz a holnap, de valójában a jövőt sűrű sötétség borítja, és egyikünk sem sejti azt, hogy mennyi bukató várja azon úton, ami elindult. Lót sem tudta, ő sem számolt azzal, hogy a Jordán völgye, a jól öntözött kert a Kánaán hamar rémálommá válik, amiben elveszíti a szabadságát, minden vagyonát, és még az élete is veszélybe kerül. **Mert a Lótok-útja mindig úgy ér véget, mint az övé!** Viselniük kell választásaik következményeit. És a mélységekért nem okolhatnak sem Istent, sem embert, mert valójában a maguk döntései és választásai kormányozzák őket nehéz helyzetekbe!

Egy másik tanulság

De van egy másik tanulsága is Lót történetének: az, hogy a kegyelmes Isten számára **a Lótok sorsa sem közömbös!** Mert egyetlen ember kiszabadul a halálos fogságból, és az ember eljut Ábrahámhoz. Meg kell értenünk azt, hogy Lót választásának törvényszerű következménye volt az, hogy a szabadságával együtt mindenét elveszítette. Sőt, fogságba kerülésével talán a halál közelébe is jutott! A törvényszerű az lett volna, ha ez az állapota így is maradt volna, a változásra és menekülésre való legcsekélyebb reménye nélkül. S hogy mégsem így lett, ezt **KEGYELEMNEK** hívják! A kegyelem, pedig sohasem törvényszerű, sohasem előre kiszámítható, hanem sokszor nagyon is váratlan.

A kegyelem Istennek az szeretettel teli tette, amikor bár megérdemelnénk azt, hogy döntéseink és választásaink negatív következményei elpusztítsanak bennünket, de Isten közbeavatkozik, és menekülést és szabadítást készít a számunkra. Az, amit az Istenben nem hívó ember szerencsének vagy véletlennek gondol, az valójában mindig Isten kegyelmének kezelhető valósága!

De ne értsük félre! Lót meneküléséből nem gyárthatunk törvényt! Mert nem lenne igaz az, hogy minden önmagát veszélybe sodró Lót kap esélyt a menekülésre. Ezért kell megbecsülni azt, amikor Isten valamiben megmutatja rajtunk az ő kegyelmét! Mert Isten nem leli örömét a rossz választásaink és döntéseink okozta bukásainkban. Nem akarja a miénket, ahogyan nem akarta Lót halálát sem.

Ezért nem ért véget tragikusan Lót története, mert Isten jobban szerette Lótot, mint Lót Istent! Ezért olvassuk ezt: *Amint Ábrahám meghallotta, hogy Lót fogságba esett, azonnal összehívta és felfegyverezte hűséges szolgálóit... Ezzel a csapattal indult az ellenség üldözésére.* Ábrahám csapatával megverte Kedorláómert és seregeit, és visszavett ... *minden zsákmányt, kiszabadította és visszahozta Lótot, a családjával és minden vagyonával együtt, az asszonyokat, meg a többi foglyot is, akiket az ellenség elhurcolt.*

Zárszó

Isten mindannyiunkat szeret! Bármilyen messze is vagyunk most tőle, vagy bármilyen messzire is távolodtunk el tőle! Most önmagához hív, hogy bennünket is kegyelmével ajándékozhassunk meg! Kész vagy ezt a kegyelmet elfogadni? Ma ezt mondja neked: **Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!**